

Дорогами слави батьків

26 червня у Луцьку спалахнув вогонь VI республіканського зльоту переможців Всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, 35-річчя Великої Перемоги, наступного XXVI з'їзду КПРС.

Насичена і різноманітна програма зльоту, зустрічі з воїнами Червонопрапорного

Кіровоградського обласного комітету ВЛКСМ

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

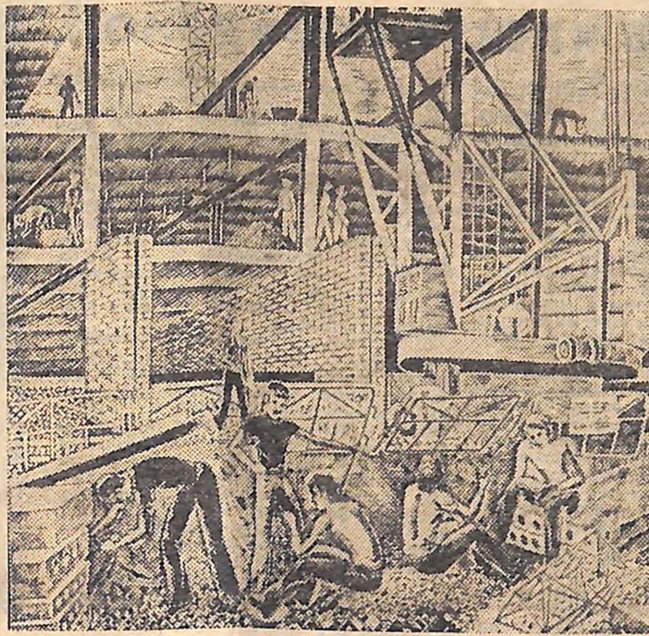
В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

В. І. Леніна

Завтра — День радянської молоді

Окриляюсь в людському вирі я.

Я надіюсь.

Прагну.

Лечу.

У моє покоління вірю я

Так, як віримо Іллічу!

«МОЛОДІСТЬ». Літературно-художній випуск Кіровоградської СШ № 17 і випускниці Кіровоградської дитячої художньої школи Ірини ДРОФИ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 28 червня 1980 року № 78 (2806).

Ціна
2 коп.

В ТРУДІ ЗУСТРІЧАЄМО СВЯТО

ЗАГОТІВЛЯ кормів стала для комсомольців і молоді району традиційним і першочерговим завданням. Якось мені довелося переглядати папери і документи, і в них я вичитав таке: 1974 року за досягнення в цій роботі районну комсомольську організацію нагороджено Почесною грамотою ЦК ЛКСМ України. Відзнака стала стимулом до активізації турботи про корми, послідовності її вирішення. Нещодавно оголошено тримісячник по заготівлі кормів. А комсомольці і молодь колгоспів «Україна» та імені XX з'їзду КПРС виступили з ініціативою і зобов'язалися, що кожен молодий працюючий заготовить 2 тони маси дикоростучих трав. Ініціативу схвалено на засіданні бюро райкому комсомолу, рекомендовано кожній комсомольській організації обговорити це питання й ухвалити відповідне рішення, перш за все про створення спеціалізованих загонів, ланок по косовиці дикоростучих трав. Молоді кормодобувники мають на своєму рахунку понад 500 тонн зеленої маси, накошеної у виблках, при дорогах, у лісосушках.

А сьогодні проходить суботник по заготівлі кормів для громадської худоби. Ми плануємо одержати 100—120 тонн зеленої. Допомагають нам школярі, вони збирають гіллячків, вий корм.

Комсомольську організацію, що відзначиться на нинішніх «зелених жнив», буде нагороджено призом імені героїв-спартаківців, підпільників із Красногір'я.

ЗАВЕРШАЛЬНИЙ рік п'ятиріччя особливий

Завтра — День радянської молоді. З високим трудовим і політичним піднесенням, викликаним червневим Пленумом ЦК КПРС, який постановив скликати черговий XXVI з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу 23 лютого 1981 року, доповіддю на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, зустрічають свято юнани і дівчата Кіровоградщини. Останньому року п'ятиріччя, оголошеному роком ударної праці, Дню радянської молоді присвячують вони свої рекорди, цінні ініціативи і почини.

Одна з таких ініціатив належить молодим виробничникам Голованівського району, спрямована на збільшення заготівлі кормів для громадської худоби і поліпшення їх якості.

Про доробок, з яким зустрічають свято юнани і дівчата району, розповідає перший секретар Голованівського району комсомолу Андрій КУДРЯЧЕНКО.

не тільки для працівників сільського господарства. Хороші трудові починання народилися на Побузькому нікелевому заводі, на інших підприємствах.

Так, комсомольсько-молодіжна бригада котельників Миколи Лозинського з ремонту-механічного цеху зобов'язалась виконати завдання 1980-го до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Своє слово колектив дотримав. За це його нагороджено Почесною Ленінською грамотою. Грамотою обкобкому комсомолу нагороджено КМК районного університету. А 31 молодого виробничника району за високі трудові успіхи, присвячені ювілею, нагороджено гра-

мотами району комсомолу. Серед них — токарь-шліфувальник районного об'єднання сільгосптехніки Микола Чумак, слюсар з цього ж підприємства Олексій Козарис. Хороші результати має молодий комуніст водій районного промкомбінату Микола Савицький.

Нинішній рік — рік ударної праці, праці полелінському. Тому, як і раніше, кращі молодіжні колективи ведуть за собою юнаків і дівчат. Усі вони разом закладають основу успішного старту в наступній п'ятирічці, показують бажання достой-

но зустріти XXVI з'їзд КПРС.

Так, відразу ж після виходу в світ постанови червеневого Пленуму ЦК КПРС про час скликання чергового XXVI з'їзду КПРС комсомольсько-молодіжний колектив Миколи Лозинського вирішив до дня відкриття з'їзду, тобто до 23 лютого, виконати з початку року квартальний план. Це прагнення підтримали кілька КМК Побузького нікелевого і району.

ЩЕ ПРО ОДНУ важливу акцію, яка знайшла широку підтримку в районі. Це республіканський Тиждень захисту миру. Бригада Миколи Лозинського, наприклад, зарахувала до свого складу спартаківку — підпільницю Любов Юхимівну Римєр. Молодь тракторної бригади колгоспу імені Тельмана працюватиме й за Петра Граматичкова, свого земляка, активного учасника підпільної комсомольської організації. Гроші, зароблені за спартаківку, буде перераховано до Фонду миру.

Так живуть і працюють комсомольці, неспіваючи молоді Голованівського району. Так вони зустрічають День радянської молоді. Продовжують справу старших поколінь. На революційних, бойових і трудових традиціях наших земляків. Учаться будувати комуністичне суспільство. А кожна комсомольська організація у своїй діяльності виховує молоді ідеї переконаючо, з комуністичною свідомістю, з високими моральними принципами. І першорядну роль ми відводимо праці. Праці, про що свід-

А. КУДРЯЧЕНКО, перший секретар Голованівського райкому комсомолу.

СЬОГОДНІ — ВСЕСОЮЗНИЙ ДЕНЬ РАЦІОНАЛІЗАТОРА І ВІНАХІДНИКА

Голова ради

ВТБВ заводу «Чер-

вона зірка» Олек-

сандр КИТРАП:

«... Говорючи про раціоналізаторів, я хотів би насамперед підкреслити, що саме творчість — пульс наших буднів. Таких небагато і, на перший погляд, велими прозаїчних. Саме творчість притаманна нашим трудовим звершенням...» (Матеріал «Пульс наших буднів» читайте на 2-й стор.).

СВЯТО ВИПУСКНИКІВ

Вчора понад півтори тисячі юнаків і дівчат — випускників середніх шкіл м. Кіровограда — попрощалися зі школою. На урочистому мітингу з напутнім словом перед учорапніми школярами виступили секретар міськкому партії А. О. Кошелева, бригадир слюсарів-складальників механоскладального цеху № 2 заводу «Червона зірка», Герой Соціалістичної Праці, делегат XXV з'їзду КПРС О. О. Кошурко, маляр БУ-1 тресту «Кіровоградміськбуд» Л. Рябошапка, директор десятиріччя № 13, заслужена вчителька УРСР Г. Л. Рябчук.

Випускники поклали квіти до підніжжя пам'ятників В. І. Леніну та С. М. Кірову.

Десять класів пройдено...

БІЛЬШЕ 11 ТИСЯЧ ВИПУСКНИКІВ ДЕСЯТИРІЧКОЇ ОБЛАСТІ ПОПРОВАЛИСЯ ВЧОРА ЗІ СВОЇМИ ШКОЛАМИ.

ШКОЛА — це, мабуть, перше, що ти можеш назвати своїм минулим. І сонце, яке піднялося сьогодні над твоїм містом чи селом, поставило за нею свою останню вогняну крапку.

Буває ще вчора тобі казали, ти вступаєш у доросле життя. Звичайно, це так. І вже завтра у тебе виникнуть інші проблеми — серйозніші й складніші.

Тобі вже сімнадцять. У такому віці людині слід знати не тільки способи розв'язання рівнянь з двома невідомими і правила аніжування великої літери. Слід уміти ЗНАТИ ЖИТТЯ. Ці слова мають незвичайну властивість. Зміст їх залежить від того, як їх вимовлять. «Він знає життя», — кажуть про людину, яка взагає своє існування чудовою нагодою збагнути світ і водночас показати, на що здатні її руки і її розум. «Він знає життя», — кажуть і про іншу людину, яка при нагоді і двоє можливих шляхів не посоромиться вибрати легший.

Можна влаштувати екскурсію на завод. Можна організувати цікавий диспут. Можна піти в далекі походи.

Попрацювати влітку в колгоспі. Все це треба, все це корисно. Однак всього цього замало. У твоєму віці надто важливо думати про життя, про людей, про самого себе. Думати. Зіставляти. Осмислювати. Вирішувати.

Відомий французький письменник і льотчик Антуан де Сент-Екзюпері казав, що людям усе життя бранує часу щось пізнати, вони купують і тоді речі в крамницях... О, ні, ніхто не піднесе тобі готової відповіді на запитання, що то за штука життя і як з ним повестися. Тут уже треба думати самому.

Тобі всього кілька днів, випускнику 1980-го. Попереду у тебе стільки різних справ! Це щось подібне до титрів у кіно. А сам фільм уже знятий. «Кіноплівку» упанують, помістять в архів школи. І все так, як вчора було таке голосне і ясноре, так надихало й онріляло, відстане зараз спокійна ім'я — спогади. Про 10 «А» про 10 «Б»... Про шкільну юність, про дружбу, про перше кохання... Але, йдучи, зі школи, оглянься. Адже не з пустими руками ти йдеш звідси, вчорашній школяр. Чи не так?

Т. ЖЕЛЕЗНЯКОВА.
На знімку: прощальний, «дорослий» вальс випускників Голованівської СШ № 1.

Фото В. ГРИВА.

ПУЛЬС НАШИХ БУДНІВ

ПРИЙНЯТО ВВАЖАТИ, ЩО «ВЕЛИКА ТЕХНІКА» НАРОДЖУЄТЬСЯ В ЛАБОРАТОРІЯХ ВЕЛИКИХ НДІ. І ЦЕ В ПРИНЦИПІ ПРАВИЛЬНО. ТА ОСЬ ЩО ЦІКАВО: З УСІХ ВИНАХОДІВ У ГАЛУЗІ КОНСТРУВАННЯ І ТЕХНОЛОГІЇ ВИГОТОВЛЕННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ПРИБЛИЗНО ТРЕТИНУ СТВОРИЛИ РОБІТНИКИ. РОБІТНИКИ-НОВАТОРИ ЧАСТО УСПІШНО СУПЕРНИЧАЮТЬ ІЗ ДИПЛОМОВАНИМИ СПЕЦІАЛІСТАМИ В НДІ...

ТАК уже здався поза-ля, що коли говорять про твори письменників, художників чи музикантів, обов'язково наголошують на індивідуальності творця, його своєрідній манері, таланті тощо. І в той же час коли мова заходить про будинок заводчан, то їх обов'язково починають вимірювати цифрами і фактами. І, мабуть, для кожного дещо неприродно звучала б така фраза: «Товар Петроз таорю, натхненню відпрацював своєю зміну. Він — молодий раціоналізатор. Свої будні Петроз не мислить без справжньої таорчості».

І все ж, говорячи про раціоналізаторів, я хотів би насамперед підкреслити, що саме таорчість — пульс наших буднів. Таких нелегких і, на перший погляд, вельми прозаїчних.

І ще одне. Таорчість заводських раціоналізаторів — таорчість колективна. Погодьтеся, що в мистецтві мало прикладів, коли той чи інший твір було створено групою письменників чи музикантів. У нас же на заводі це досить типове явище.

І все ж, пишучи ці рядки, я не можу обійтись без деяких цифр, якими хочу не вимірювати обсяг нашої роботи, а проілюструвати її. Думаю, що ці «ілюстрації» настільки красномовні, що особливих коментарів не потребують.

Так от, за останні чотири з половиною роки, тобто в десятій п'ятирічці, на нашому заводі у виробництво впроваджено 3368 раціоналізаторських пропозицій і 147 винаходів. Річна економія від них становить 7891,2 тисячі карбованців.

Тут же хочу доповнити

такий штрих. Заводські раціоналізатори взяли за правило не десяти п'ятиріччю: за рахунок впровадження своїх раціоналізаторських пропозицій дати заводі економічний ефект у 6,5 тисячі карбованців.

Звичайно ж, за цими цифрами стоять іще одні, які рахунку не піддаються. Це цифри днів та безсонних ночей творчих пошуків, задумів, проблемних питань, успіхів і невдач. На жаль, статистика про ці цифри поки що умовчає...

З приємністю підкреслюю, що з цього успіху заводчан є чимала частка праці й молодих раціоналізаторів та винахідників «Червоної зірки». Свої творчі зусилля вони спрямовують на розробку і використання у виробництві новітніх технічних комплексів механізації та автоматизації технологічних процесів і таке інше.

Слід сказати, що лише торік у таорчому процесі раціоналізації на нашому підприємстві активну участь узяли 524 молодих червонозорівців. Вони тоді впровадили у виробництво 238 раціоналізаторських пропозицій, що дали річний економічний ефект у 142 тисячі карбованців.

За роки десятиріччя п'ятиріччя переможцями в соціалістичному змаганні по раціоналізації серед молодих заводчан не раз виходили інженери В. Шаваченко, М. Негребенко, В. Манжула, слюсар Ф. Водовозов та багато інших.

ПРО КОЖНОГО з них розповісти окремо у своєму виступі я не зможу, хоча кожен із названих раціоналізаторів заслуговує того, щоб про нього знали не тільки в стінах рідного

заводу. Мені хочеться дати кілька штрихів до портрета скромного трудівника, комсомольця, формувальника ливарного цеху сірого чаууну Павла Чижика.

На «Червоній зірці» він працює четвертий рік. Соромливий і неговіркий, він мовби весь час заглиблений у свої задуми, у світ таорчої напруги. І вона йому не дає спокою ні на роботі, ні вдома.

До речі, Петро — робітник із середньою технічною освітою. Він закінчив Кіровоградський технікум сільськогосподарського машинобудування. А тепер хоче досконало опанувати ливарну справу.

Підбиваючи підсумки соціалістичного змагання за перший квартал цього року, президія заводської ради первинної організації ВЛКСМ постановила визнати переможцем формувальника цеху сірого чаууну Павла Чижика, який за цей період впровадив у виробництво п'ять власних раціоналізацій.

Петролі присвоїли звання «Кращий молодий раціоналізатор заводу» і вручили грошову премію.

Нині молоді раціоналізатори, як і всі заводчані, примножують трудові успіхи ударних буднів, готуючи гідну зустріч наступному XXVI з'їздові рідної партії. А пульс наших буднів відчувається в усіх цехах і відділах. Пульс таорчості, сміливих задумів. Пульс думки.

О. КИТРАР,
голова заводської ради ВЛКСМ.

На знімку: формувальник П. ЧИЖИК.

Фото В. ГРИВА.

ЯКБИ ОТО ВЗАТИ ВСІ БОЛІ І ТРИВОГИ, З ЯКИМИ ПЕРЕЗИМУВАЛИ ТВАРИННИКИ МИНУЛУ ЗИМУ, ПЕРЕМНОЖИТИ ІХ НА БЕЗСОННІ НОЧІ, ТО, МАБУТЬ, НЕ НА ОДИН РІК ВИСТАЧИЛО Б. ПРОТЕ — ПЕРЕЗИМУВАЛИ. БЕРЕГЛИ КОЖНУ СТЕБЛИНКУ, КОЖЕН КІЛОГРАМ КОРМІВ. У БАГАТЬОХ КОЛГОСПАХ НАВІТЬ ЗВЕРЕГЛИ СТАБІЛЬНІ НАДОІ. А ОСЬ ЩОБ ЗАВЕРШИТИ В ЦЕЙ ВАЖКИЙ ПЕРІОД П'ЯТИРІЧКУ...

І ГРУПКОМСОРГ,

НА ФЕРМАХ — МОЛОДІ ГОСПОДАРИ

І ПОДРУГА

20 ЛЮТОГО 1980-го

— найпам'ятніший день у житті комсомольсько-молодіжної колективу молочнотоварної ферми № 6 колгоспу «Маяк» Знам'янського району. Саме з нього почали дівчата відлік року нового. І, можливо, найсвітліше було на душі групкомсорга Люби Симоненко. Тож велика честь — після такого успіху стати ватажкою комсомолок ферми. Нічого, що кожна з них працює не повну п'ятирічку. Без їхньої праці не сталося б цієї щасливої події. А роки — річ наживна.

... Не обійшла посуха своїм нещадним подихом і земель колгоспу «Маяк». Соломи запасли достатньо, але й сусідів обдаровували, а нестачу силосу й інших кормів відчували гостро. Зрештою, мова не про те, як виходили тваринники із складного становища, — справа минула. Тут, мабуть, варто сказати про одну річ, яку не скрізь засвоюють навіть у найважчі дні.

Бережливості... Нікому не треба пояснювати, що вона в таких умовах — на кілограм молока, на кілограм м'яса більше. Все це прекрасно знають. Та знайшла Люба привід висловитись на засіданні комітету комсомолу про економію кормів. III, не прораціоналі, не про технологію згодовування, а про найелементарніше — бережливості.

— Буває товчемо ноги ми корів, а потім нарікаємо: нічого худобі давати. Воно начебто й дрібниці: там оберемочок, там жмутьки... А давайте всі ці жмутьки складемо до купи — скільки за місяць набереться?

Дещо згущувала фарби групкомсорг, але й поодинокі факти не залишили її байдужою. І дівчата не

ображались: правду каже Люба, та й між собою інколи вели мову про честь, якщо хочете, професії. Бо вона — поняття широке.

Нині Любов Симоненко надоєє щодня від корови по 11,8—12 кілограмів молока, тоді як по фермі середньодобовий надій становить 11,4 кілограма. На сьогодні групкомсорг має непоганий показник — 1417 кілограмів молока від корови з початку року. Дівчата трохи відстають від свого комсомольського ватажка, але не втрачають надії наздогнати Любу. Надія Ліщина, Тетяна Горшківська та їхні подружки розуміють, що Почесна Ленінська грамота, якою нагороджено колектив ферми за дострокове виконання завдань десятиріччя п'ятиріччя, — то не тільки вишляння їхньої праці. Це ще й великий апанс на майбутнє, довіра, яку треба виправдати.

КОЛИ бригада, колектив виходять у передові, заслуговує похвали, стає орієнтиром для інших, завжди шукають джерело успіху, першочисловою зростає трудова напруга. На МГФ № 6 багато досвідчених доярок, у яких є чого попити. І все ж комсомолки називають передусім Галину Степанівну Дюкову. Бо вона першою на фермі вивела особисті п'ятирічку, бо вона найпершою приходила молодим на домогую. Тож у неї брала Любов Симоненко уроки принциповості, відвертості. Якщо побачить наставниця непорядок, ніколи не змовчить.

Кожен іде до професії по своєму. Різні ці шляхи, не завжди вони приводять до заповітної мети. І далеко не кожен, навіть у віці, коли людина вважється цілком самостійною, знаходить єдино правильний. А Люба знайшла...

А. ЛІСНИЧИЙ.

КАЛЕЙДОСКОП МОЛОДІЖНИХ НОВИН

ПОРЯД—ДРУЗІ

Слова щирої вдячності родичському народові прозвучали на вечорі інтернаціональної дружби в Конотопському індустріально-педагогічному технікумі профтехосвіти на Сумщині.

Тут відбувся перший випуск молодих спеціалістів для соціалістичної республіки В'єтнам. Дипломи техніків-електриків і майстрів електроніки навчання одержали двадцять юнаків і дівчат з братньої країни. Ще одна група в'єтнамців освоїла професії електрозварників, ливарників, слюсарів у Сумському профтехучилищі № 2.

Кор. РАТАУ.

АДРЕСА—

ВСЯ КРАЇНА

Білий новий комуністичного інтернаціонального студентського загону Київського політехнічного інституту працюватимуть у складі Всесоюзного загону «Дружба» на одній з вахлих будов РЕЗ Усть-Ліпському лісопромисловому комплексі.

Хлопці підтримали патрістичну ініціативу своїх старших товаришів з «Солідарності» і в міщину трудових семестрів допомагали освоювати Усть-Ліпський районі в Тюменській області і всі зароблені гроші перерахували на будівництво школи в одному з сіл Тюменської провінції Лангшон.

Після цього літа на допомогу нафтовикам Західного Сибіру впровадять олімпіаду трудових десантів КПІ.

Кор. РАТАУ.

ОБ'ЄДНАВ КЛУБ

Скільки з плечей «загнані» століття середньовічному будинку Львівського арсеналу допомогла група молодих архітекторів, яка розробила оригінальний проект реконструкції пам'ятки старовини і створила під її керівництвом збройової палати.

Будівничі стали переможцями огляду-конкурсу на кращу роботу в галузі літератури, мистецтва й архітектури, організованого міським комсомолом та клубом творчої молоді. Серед лауреатів — автори твору юного глядача, проєктувальники художньо-виробничого комбінату, поети і журналісти. Історія і сьогодення дені рідної землі, ударна праця і багатий духовний світ сучасників — головні теми творів, представлених на огляд-конкурсі. Найкращим став творчий, Миский клуб творчої молоді об'єднав у своїх секціях понад 700 чоловік. Хорошим навчанням, школою підвищення майстерності є для них диспут, творчі вечори літературно-мистецькі з передовими новаторами виробництва.

Кор. РАТАУ.

З ПОЕТИЧНОГО
ЗОШИТА

Петро СЕЛЕЦЬКИЙ

СМЕРТЬ
КОМІСАРА

1.
...Тоді прийшла курноса
До тебе, комісарі,
Не на вечірні роси —
На очі твої карі.
Я знаю, кров із рани —
То не даремна трага,
То твій порив останній,
То смерті злий відплата:
Змішалась кров червона
Із чорною землею,
Влилася кров червона
У голубі дерева,
У трави срібнорукі
Влилася кров червона!
Пішла вона луною
На гук далеких станцій,
Завжди була зі мною,
Як хліб в похідній ранці...

II.
Дивився він, дивився —
Росли дерева й трави,
І мчали коні рясю,
Як тілі від заграви...
І простягнув він руку,
Але не дотягнувся
Із безвісті, з розлуки
До кіс шеничних русих.
Линь усміх світлий-світлий
Із під вусів, як птахів:
Він буде жити, жити!
Син...
У далекій хаті...

Новоархангельський
район.Роби, як я,
роби краще,
ніж я...

МОЛОДА ЗМІНА

РОЗПОВІДЬ НАСТАВНИКА ПРО СВОІХ
ВИХОВАНЦІВ

КІЛЬКА днів тому у нас на фабриці відбувся мітинг, на якому ми гаряче схвалили рішення червеного (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС. Ми вирішили в день відкриття XXVI з'їзду КПРС працювати на економічних матеріалах. Ми — це й мої вихованці, молоді робітники Люба Зубенко, Ірина Голубицька, Татяна Татарова, Татяна Бондаренко...

На фабриці я вже 23 роки, весь цей час працюю в одному цеху, в закрийному. Звідси починається весь лацюжок виробничих операцій: і в заготовці, котра після нашої обробки рушає в інші цехи, ще важко вгадати, скажімо, легенькі хлопці туфлі.

Дівчата до нас приходять хто після училища, хто просто після школи. І, як я розумію, не менш важливо, ніж навчити учениць своєї професії, — допомогти їм розібратися в собі, сформуватися в цілісний характер.

Зразу, звісно, все по-добається. По якомусь часі буває розчарування. «Нецікаво, піду з фабрики...» В такій ситуації наставник може дуже багато.

Роби, як я. Роби краще, ніж я... У мене значний досвід. І легше сказати б: роби так, буде швидше, краще. Але ж, розумію їх, їм хочеться до всього дійти самостійно. Ідуть до мене. «А якщо зробити так? Чи не буде економічніше?» — «Дайте перевірити, — кажу, — і подивимось, як краще».

З часом дівчата замінюють нас, старших. І лише радісно нам, коли учні досягають уміння вчителя, йдуть далі...

Татяна Татарова прийшла на фабрику після професійного училища. Швидко освоїлась у колективі, завжди справляється з виробничими завданнями. Вже працюючи, закінчила середню школу. Вийшла заміж, а часто буваю в її сім'ї.

Власне, можна багато говорити не тільки про неї. Люба Зубенко і Татяна Бондаренко до структурно виконали план першого кварталу. І вони йдуть попереду. Іра Голубицька активно працює в комсомолі, уважна, вимоглива в роботі, співає в художній самодіяль-

ності. Дівчат поважають у цеху — радісно...

Робота наша, на перший погляд, одноманітна. Але я побачила недавно: коли подобаються люди, поруч котрих працюєш, то одноманітності не помічаєш.

Що ще відзначила б у них? Уважність. Ніколи не забудуть приїхати з днем народження, з жіночим святом.

Наставницька праця — це час, терпіння... Професійний досвід треба поєднати з умінням вихователя. Та ось переді мною дівчата, що рік, три, п'ять тому прийшли в наш цех уперше, учні, що багаторазово зрівнялися з більш досвідченими колегами...

Чому я, власне, прагну працювати з молодими? Забувася про вік, увиходив у турботи молодих. І мов сам трохи молодшася.

... Без чверті сім зустрічаюся коло прохідної з дівчатами. Починається зміна, наш спільний трудовий день.

Л. ВОЗЧЕНКО,

робітниця Кіровоградської взуттєвої фабрики імені 60-річчя Радянської України, наставниця.

Дорогами
слави
батьків(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

Збір слідопитів подвигу. Славний і багатий наш край революційними, бойовими і трудовими традиціями. Через волинські міста і села йшла нелегальним шляхом з-за кордону в Росію легіонська «Іскра». У роки громадянської війни тут закінчила визвольний похід кіпота С. М. Будьонного і К. Є. Ворошилова. У Велику Вітчизняну Воєну стала краєм народних месників, що прославилися іменами С. А. Ковалюка, О. Ф. Федорова, О. М. Сабурова, Д. М. Медведєва. З партизанської стоянки в урочище Лопатень пішов у безсмертя легендарний радянський розвідник М. І. Кузнецов.

Свято бережуть молоді волинські славні традиції батьків і дідів, світлу пам'ять загиблих героїв і тепло шанують ветеранів. 335 пам'ятників і обелісків у містах і селах, на місцях колишніх битв і партизанських стоянок зведено за час дев'ятого етапу Всесоюзного походу, в якому взяло участь понад 180 тисяч юнаків і дівчат.

Любов до Батьківщини, вірність її героїчному минулому і сучасному незвіддільні під виховання інтернаціоналізму. Трудовий десант комсомольців Волині, Брестської області Білоруської РСР і Калінінської області Російської Федерації, молоді Хелмського і Замостівського воєводства Польської Народної Республіки взяли участь у спорудженні меморіального комплексу в селі Кортезіс.

Студент Харківського політехнічного інституту Сергій Гутниченко:

— Готуючись до 35-річчя великої Перемоги, студенти нашого вузу вирішили відтворити історію бойового шляху легендарної 18-ї армії. Наш вибір був не випадковим: адже саме в Харкові влітку 1941 року було сформовано це прославлене з'єднання. Походу передувала копітка пошукова робота. Ми розшукали ветеранів армії, встановили листування з червоними слідопитами багатьох шкіл.

Активно включилась молоді Харківщини у похід дорогами слави батьків.

Юнаки й дівчата звернулися до ветеранів революції, громадянської і Великої Вітчизняної воєни, ударників перших п'ятирічок з проханням очолити пошукову роботу. Серед почесних гостей північного зльоту — голова обласного штабу Всесоюзного походу генерал-майор у відставці М. Д. Борисов, який багато років вів свій досвід і знання віддає вихованню підрастаючої зміни.

Дев'ятикласниця середньої школи № 156 Наталка Капалун:

— Я і мої однокласниці Олена Свириді, Марія Журбенко, дві Ірини — Аксененко і Рудь — дуже зраділи, дізнавшись, що їдемо на зліт. Як і на міському фіналі військово-спортивної гри «Орлятко», де наша санітарна дружина зайняла перше місце, нам хочеться і тут показати кращі результати.

Школа бореться за право носити ім'я Героя Радянського Союзу Зоя Космодем'янської. Походи по місцях слави, уроки мужності, екскурсії в музеї, поїздки до міст-героїв, пошуки імен невідомих солдатів — ось основні напрями по-справжньому захоплюючої роботи, в якій беруть участь усі класи.

В. ЛАВРЕНКО,
А. МОЙСЕЄВА,
кор. РАТАУ.Юність
звинувачує
імперіалізм

Зберегти нашу землю, передати її молодому поколінню в усьому її багатстві й красі, не повиненою полем'ю ядерної пожежі, — ось на що повинні бути спрямовані, за нашим переконанням, помисли людства. Радянський Союз робить для збереження і зміцнення миру все від нього залежне. І ми віримо, дорогі юні друзі, що ваше майбутнє — це щастя вільної праці на мирній планеті.

(З промови товариша Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ).

ТАМ, ДЕ ПРАВИТЬ КАПІТАЛ

Жертва сваволі

Ервін Зайбальд, 19-річний юнак з міста Ділінген (земля Баден-Вюртемберг), покінчив життя самогубством. Для місцевих умов цей сумний факт позбавлений сенсаційності. Адже щорічно в країні, навіть за офіційними даними, кінчають життя самогубством близько 13 тисяч чоловік, а 100 тисяч — роблять спробу підвести ришу під життя, що не вдається. Причина тому — безробіття, невпевненість у завтрашньому дні, а часто й жорстока потугна система на виробництві, сваволя.

Ставши учнем на виробництві, Ервін не думав, що попаде у руки тирана. Юнак з перших днів відчув на собі, що таке в умовах капіталістичної системи відноси-

ни «шеф-підлеглий». Журнал «Штерн» розповідає, що «шеф» постійно бив свого учня, всіляко принижував, примушував виконувати непосильну роботу. Свої страждання Ервін Зайбальд описував у щоденнику. Ось деякі витяги з нього: «11 лютого. Шеф вирішив мене докорити». «2 березня. Шеф мене знову побив». Через п'ять днів — «Сьогодні знову побив». Що більше не витримував. Коли ж «шеф» пред'явив своєму учневі рахунок на 52 тисячі марок — штраф за, нібито, зламану машину — і ще пригрозила в'язницею, юнак не витримав...

С. СОСНОВСЬКИЙ,
кор. ТАРС.

Бонн.

ЗА МИР, СПІВ-
РОБІТНИЦТВО,
РОЗЗБРОЄННЯ

ПРАГА. З закликком до молоді Європи посилити боротьбу за мир, не допустити розширення нової американської ракетно-ядерної зброї середньої дальності на європейському континенті, савинити гонку озброєння згуртувались учасники міжнародного семінару «Боротьба за мир, безпеку, співробітництво і роззброєння», який тут щодавно завершився. В його роботі взяли участь представники 44 національних і регіональних молодіжних і студентських організацій, а також міжнародного союзу студентів.

(ТАРС).

НА ПЕРЕДНЬОМУ КРАІ БОРОТЬБИ

ВІДЕНЬ. Демократизації системи освіти землі Зальцбург вимагає спілка студентів-комуністів. В опублікованій тут заяві вона вказує на такі тривожні факти, як зростаюче безробіття серед учителів, недостатнє будівництво шкіл, гуртожитків і спортмайданчиків, таке матеріальне і соціальне становище студентства.

Необхідною є докорінна зміна політики в галузі освіти, а також асигнування додаткових коштів на потреби освіти, підкреслюється в заяві.

КОПЕНГАГЕН. За даними професіона, тепер у Данії нараховується понад 6.000 безробітних з дипломами вищих навчальних закладів. Близько

1.500 з них мають різні вищі ступені. Особливо високий рівень безробіття серед молодих дипломованих спеціалістів.

САН-ХОСЕ. Тут відбулась багатотисячна демонстрація студентів і викладачів університету Коста-Ріки, які протестують проти відмови властей задовольнити потреби вищої школи.

Учасники маніфестації рішуче вимагали від уряду збільшення асигнувань на освіту за рахунок скорочення пільмованих прибутків іноземних монополій, які грабують природні багатства країни.

(ТАРС).

ІХНІ ЗВІЧАТ

РОЗБЕЩУЮТЬ УНИ

Перегорнувши недавно останні номери популярного щотижневого журналу «Сіонен тяміон» («Молоді чемпіони»), японські читачі були не мало здивовані, виявивши серед картинок і розповідей про щільне життя дітей акуратно вклені глянсові фотографії реактивних винищувачів-бомбардувальників і ракет «Найн».

Під знімком одного з літаків було дано напис: «Перед вами супер-тужні літаки військово-повітряних «сил самооборони» Японії». Підпис під іншою фотографією гласив: «Це новітні озброєння «сил самооборони», які проводять навчання і вдень і вночі з метою гарантування безпеки країни». І на кожній сторінці, щоб у читачів не виникло ніяких сумнівів, у нутрі акуратно було надруковано назву установи, котра є автором мілітаристської пропаганди на сторінках дитячих журналів: Управління національної

оборони Японії. Антизна пропагандистська напівпанія вихвалляння таї званих «сил самооборони» («силами самооборони» називають у Японії озброєну новітніми видами зброї армію, створену на порушення конституції країни) вчехється в Японії вже не перший рік. Рідко яка сулиця чи перехрестя на вулицях японських міст обходиться без рекламного щита «сил самооборони». З польових фотографій на перехрестях в упор дивляться олігархи у військовій формі вдовані молодики, до яких гурнуться мліючі

від щастя красуні. Тут не прилісно й конверти із заздалегідь оплаченими поштовими листівками. Адреси у них одні і ті ж: вербувальні пункти «сил самооборони».

О. ГОГУНОВ,
кор. ТАРС.

Токіо.

РОВЕНСЬКА ОБЛАСТЬ. Самодіяльний ансамбль «Ровенчанка» Будинку культури села Корнин Ровенського району створений недавно, та він уже встиг завоювати любов трудівників місцевого колгоспу «Перемога». В складі ансамблю — молоді колгоспники, школярі.

На знімку: виступає ансамбль «Ровенчанка». Солістка — Лариса Максютинська. Фото П. ЗДОРОВИЛА.

(Фотохроніка РАТАУ).

ДЛЯ ВАС, ДІВЧАТА

Модна сукня

Стилі: класичний, спортивний, жіноче-романтичний.

Силуети: приталений, силует Х (вузький ліф).

вузький ліф: приталений — силует прямокутника, звузкий ліф: трапеційний (для молодіжної сукні).

Довжина: 6—8 см вище колін у сукні з вузькою спідницею, 12—15 см вище колін у сукні з широкою спідницею.

Плечі, талія, стегна чітко виявлені кроєм, деталі.

ми. Плечовий пояс акцентують: пряма лінія плечей, вузька кокетка, рукава реглан-арка, погоні, складки, вигнуті деталі, застібка на плеті, прибірає голову рукавів, нагрудні кишені — накладні й прорізи «в рамку» з листочкою, як у чоловічих піджаках.

Талію акцентують: пояс — широкий або вузький, жорсткий або м'який, драпірований, такий, що зав'язується, або на пряжку, подвійний пояс — широкий і поверх нього вузький.

Стегна акцентують: зборка, зборочки, кишені — накладні, спортивного стилю, прорізи з листочкою, потайні, розташовані в бокових швах чи на передку у вертикальних лініях крою.

Рукава: форма — пряма, трубоподібні, звужені до зап'ястя, широкі — з манжеткою;

крій — ушнаний, сувільний, реглан, сорочковий;

довжина — довгі, «п'ять сьомих», «три чверті», до ліктя; пройми — занижені, широкі, високі, вузькі.

Тканини: крєп, крєпсатин, атлас — для нарядної сукні; шерстяні, фланель, твид, класична «непіта», неткане полотно, велюр, плацун, тви́стина — для повсякденної сукні.

Доповнення: невеликі капелюшки різних форм, капелюшки з вузькою, короткою й напівдовгою рукавичкою, вузькі краватки-стрічки, шкарпетки.

Г. ВІЦУПЕ.

Ці моделі суконь пропонує художник Г. Віцупе (Рига).

- ОЛІМПІЙСЬКІ МАРШРУТИ КІРОВОГРАДЦІВ — МОСКВА, КИЇВ
- ЗУСТРІЧ ДЛЯ ВАС: ЛАУРЕАТИ ТВОРЧОГО КОНКУРСУ
- МОДА-80: ПОРАДИ, ПРОПОЗИЦІЇ

І М'Я члена обласного літературного об'єднання, вчителя села Олександрівки Доліньського району Михайла Родиченка добре відомі нашим читачам. Вірші молодого поета часто посилаються на сторінках «Молодого комунара».

Нещодавно стали відомими підсумки конкурсу на створення пісні, вірша, поеми, який присвячувався 110-й річниці дня народження В. І. Леніна і 35-й річниці Великої Перемоги. Конкурс проводили об-

ласне управління культури, обком комсомолу, відділення музичного Товариства, організація Товариства книголюбів та обласне літературне об'єднання. Другу премію присуджено самодіяльному композиторові, викладачеві Світловодської музичної школи Григорію Шевчуку за пісню «Колисала мати сина» на слова Михайла Родиченка.

Сьогодні ми пропонуємо увазі читачів цей твір.

Колисала мати сина

Диск-зал

Сл. М. Родиченка
Муз. Г. ШЕВЧУКА.

Колисала мати сина, колисала,
Колисаючи єдиного, співала:
— Дам тобі дороги в спадок, сину,
А ще рідну землю — Батьківщину...
Проводжала мати сина, проводжала,
Проводжаючи єдиного, прохала:
— Не забудь дороги, що до хати,
Де тебе я буду вигладати...
Не діждалась мати сина, не діждалась.
При дорозі назавжди вона зосталась...
На тім місці виростає калина,
Де з походу мати ждало сина.
Де калини жайвір вранці прилітає,
Білий жайвір тільки більше не співає,
Бо не жайвір то, а неодкоїла
Пам'ять матері, сина і свіла.

ПОБАЖАЙМО НЕЗАБУТНІХ ВРАЖЕНЬ

До Олімпіади — 21 день. Можна сказати: вже мало залишилось... А можна й інакше: як ще довго чекати! Відкриття XXII Ігор у Москві ми чекаємо з нетерпінням. Та, мабуть, чи не найбільше чекають його ті уболівальники, які через кільканадцять днів поїдуть до олімпійських міст — на змагання.

— А, власне, хто з кировградців побуває на Олімпійських іграх?

На це та інші запитання кореспондента «Молодого комунара» відповідає голова Бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутники» обкому комсомолу Микола НУК.

— За путівками «Супутника» до Москви та Києва поїде 240 представників області. Хто вони? Більше половини — це молоді першовиків промислового й сільськогосподарського виробництва. Далі — активісти спортивного руху, комсомолу, вчителі, студенти... Почесними представниками наших делегацій на Олімпіаду-80 будуть Герої Соціалістичної Праці, ветерани Великої Вітчизняної війни та праці.

Зазначу: значно більше половини наших путівок — пільгові, їх оплачують ті підприємства, колгоспи, установи, комсомольські органи, представники яких виборили почесне право представляти Кіровоградщину на спортивному форумі. А удостоїться такою права було неслучайно: за нього вступили в трудове суперництво тисячі юнаків і дівчат області.

— Що ж, тепер чекати залишилось справді недовго...

— Так. І ми вже отримали путівки до Києва, незабаром підійдуть московські. За тиждень до від'їзду делегацій на Олімпіаду ці путівки урочисто вручатимемо шановним в обкомі комсомолу.

Але у хлопців і дівчат роботи ще вистає: кожен із них готує до поїздки реферат. І, скажу, всі працюють сумлінно.

— Реферати — про що вони?

— Перш ніж відповісти на це запитання, слід сказати, що справжній турист-олімпієць, очевидно, повинен знати історію олімпійського руху, мати глибокі знання про масовий розвиток фізкультури і спорту в нашій країні — господарні XXII Ігор, про

роль комсомолу в спортивному житті Батьківщини... Ці знання насамперед збагатять духовно кожного, хто працює нині над рефератами. Ну а потім, уже в Києві чи Москві, вони знадобляться під час зустрічей делегацій в інтерклубі Олімпіади-80 з відомими спортсменами світу, з розвідниками із зарубіжних країн.

— Що ж іще, окрім зустрічей в інтерклубі, чекає на наших туристів?

— Цікава вся програма їхнього перебування в Москві та Києві. Цікава, багатогранна й широка. Важко тому виділити найцікавіше... Ну ось хоча б таке: участь у забігу на «олімпійську милю» — 1980 метрів, усім учасникам якого буде вручено «олімпійські» значки, а переможцям — «олімпійські» медалі «Супутника»; знайомство з історичними й архітектурними пам'ятками — Московський Кремль, собор Василія Блаженного, спортивні споруди XXII Олімпійських ігор (у Москві), екскурсії до Києво-Печерської лаври, Софійського собору, музею образотворчого мистецтва (в Києві); перегляд святкових олімпійських програм драматичних, естрадних, танцювальних колективів; зустрічі на підприємствах з молоддю Москви і Києва

і це багато-багато цікавих зустрічей. Ну й головне — відвідування олімпійських змагань...

— Побажаймо ж нашим землякам щасливої подорожі, гарячого емоційного змагання і незабутніх вражень...

Бесіду вів
В. КОВАЛЕНКО.

хвилин, Віктор Дехтяр забив м'яч у ворота «Чорноморця».

ФУТБОЛ. Закінчився розіграш кубка області з футболу. У фінальному матчі, що проходив у Малій Вищі, місцева «Вись» зустрілася з «Радистом» заводу радіовиробів. Кіровоградці добились перемоги — 3:2. М'ячі у ворота господарів стадіону забивли Віктор Стеценко (два) і Микола Беглецов. «Радист» став володарем кубка і здобув право брати участь у республіканських кубкових змаганнях, що почалися минулої неділі.

Перший поєдинок заводських спортсменів провели в Ялті з «Чорноморцем». Дев'яносто хвилин не приносили успіху жодній команді. Перша половина додаткового часу також закінчилась нульовою нічиєю. А коли до фінального свистка лишилось сім

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

МОЗАІКА

ДЕЩО З ІСТОРІЇ

У XVII столітті дістало поширення взуття на високому гнучкому каблучці. Саме відтоді почали робити туфлі на ліву й праву ногу різними. До того часу взуття в парі було однаковим.

Пішні високі зачіски заважали їмним уміщатися в каретах. І вигадливий модельєр Боллр придумав легкий механізм, який уставляли в парні. Коли наїхали на іппан, зачіска робилася то низькою, то високою.

Одного разу англійський лорд Спенсер задрімав біля каміна в ресторані і провалився фалди франа. Виявивши це, він негайно відрізав їх до талії і в такому вигляді пішов додому. Лондонські денді сприйняли це як нову моду. Згодом її стали наслідувати і чоловіки, і жінки. А короткий жакет, що облягав фігуру, назвали спенсером.

Вузькі гризлі сукні, що ввійшли в моду в XIX столітті, не могли мати внут-

рішніх кишень, тому з'явилися сумки для туалетних речей. Спочатку їх робили за зразком польової офіцерської сумки, згодом — у вигляді корзинки чи мішечка. Вони дістали назву «ретинуле» — «плетена сітка». Кепкуючи з модниць, ці сумки прозвали «ретинуле» — «смішний». І слово «ретинуле» ли назва дамської сумки стало вживатися в усіх європейських країнах.

У першій половині XIX століття випускалися брошури з уроками зав'язування краваток. Галстукі діставали назви — «зрадливі», «а ля Вальтер Скотт», «романтичний». Не менш важливим доповненням був чоловічий капелюх. У 30-ті роки винайшли складані капелюхи до вечірнього костюма. Чоловік, заходячи у вітальню, повинен був тримати такий капелюх у руці.

Полва зачіски, модної у Франції в XVIII столітті, пов'язана з іменем придворної красуні м-ль де Фонтанж. Одного разу під час полювання її волосся зачепилося за гілку, і зачіска розкуйовдилася. Не розгубившись, м-ль де Фонтанж, зірпіла волосся підв'язкою. Незвичайна зачіска тлі сподобалася Людовіку XIV, що він рекомендував її придворним дамам. Наступного дня всі вони з'явилися до палацу із зачіскою «а ля Фонтанж».

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ПКСМ України.

На українському мові

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

наша адреса

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Гніпни, 2.